

POŠLEM VÁM OBRANCU – PRÍSLUB DUCHA!

Drahí čitatelia,

životné skúšky osobné, tragické udalosti v našom okolí a aj svetové katastrofy – nešťastia, nás často vedú k pokúšeniu skleslosti. Kto má otvorené oči, kto sleduje dianie vo svojom okolí a aj poza neho nemôže nevidieť koľko ľudí je ohrozených, koľko krajín je v nešťastí vojen, hmotnej biedy a rôznych konfliktov. Vedci dokonca upozorňujú, že nielen človek, ale celá naša planéta sa môže ocitnúť v stave „zničenia“ alebo aspoň narušenia prírodnej rovnováhy. Kresťan a každý veriaci sa (aspoň v duchu) samozrejme hneď pýta: „Aký je tu Boží plán? Kde možno vyčítať to čo chce Tvorca vesmíru a Darca nášho života?“ Hľa, hneď v úvode vysvetlíme ako je Boh s nami a v nás – skrze Svätého Ducha!

V Ježišovi sa Boh stal viditeľným a aj telesne blízky človeku. Ako to čítame v Evanjeliu – 40 dní po zmŕtvychvstaní Syn Boží odchádza do „slávy Božej“ – stráca sa aj zraku Apoštolov. V náboženskom slovníku sa hovorí o Ježišom Nanebovstúpení.

Pri rozlúčke s Ježišovou viditeľnou podobou vyvstáva ešte jedna otázka? Prečo nezostal s nami navždy v tejto podobe? Odpoveď na ňu znie: „Bude vám to osožiť keď odídem, lebo ak neodídem, nepríde k vám Obranca; keď však odídem, pošlem ho k vám“ (Jn 16,17). Ježišova ľudská podoba sa nahradí prítomnosťou Obrancu, ktorým je Duch Svätý, a to je nám ako hovorí Ježiš na osoh.

Duch Svätý nás uvádza viac do kontaktu s Ježišom, než to bola schopná urobiť jeho ľudská

MARIÁNSKA PŮŤ SLOVÁKOV DO MARIASTEIN Z PRÍLEŽITOSTI DŇA MATIEK NEDEĽA 13. MÁJA 2007

Púť už tradične usporadúva a organizuje Slovenská Bazilejská Komunita. Program je nasledovný: Od 11 hod možnosť vykonať si sviatosť zmierenia 12.15 hod – usporiadanie sprievodu a vchod do Baziliky procesiou 12.30 hod – začiatok slávnostnej sv. omše

Hlavným celebrantom a kazateľom bude
Vdp. ANTON ČERVEŇ SDB
Riaditeľ Saleziánskeho domu v Banskej Bystrici
a správca miestnej farnosti

Pre koncelebráciu sú pozvaní aj všetci kňazi či slovenskí alebo akokoľvek blízki nášmu spoločenstvu! Po sv. omši sa koná piknik v priestoroch domu rehoľných sestier – len 5 min. od Baziliky. Bude možnosť kúpiť si grilované kurčatá a rôzne druhy nápojov. Aj spomínaný rehoľný dom má dobre vybavenú kaviareň. Niektorí pútnici si zvyknú priniesť aj doma pripravené jedlo. Drahí veriaci prídte si vyprosiť od Nášho Pána na príhovor Božej Matky potrebné milosti a Božiu ochranu pre naše životné skúšky. Je to miesto, kde je Božia Dobrota mimoriadne štedrá. Všetci ste vítaní.

podoba. Teraz Pán môže vniknúť hlbšie, a môže byť širšie prítomný vo svete. Preto si teraz jeho prítomnosť nezaistíme tým, že budeme „pevne držať“ jeho viditeľnú podobu, ako to chcela Mária Magdaléna, lež tým, že prijmeme jeho Ducha. Ten Duch je totiž Duch Ježišov: „Lebo nebude hovoriť sám od seba, ale ... prijme z môjho“ (Jn 16, 13 – 14).

Nie pohodlný pohľad očami, ale pozornosť srdca je cestou k Pánovi. „Blahoslavení čistého srdca, lebo uzrú Boha“ (Mt 5,8)

Ježiš teraz už nežije a nepôsobí medzi nami ako jeden z mnohých ľudí, ale je v nás všetkých. Tým nám dáva poverenie a zároveň aj možnosť uplatniť sa. Teraz sme my „na rade“ osláviť Boha v ľudskom živote.

Celý život Cirkvi: slovo, sviatosť, Duch Svätý, utrpenie a radosť. Sila a nemohúcnosť, život a smrť, je pokračovaním – s pádmi a vstávaním – Ježišovho života. Preto nie je správne keď sa hovorí, že Pán je teraz neviditeľný. Jeho viditeľnosť je iná. Jeho zmŕtvychvstala existencia vo svete sa odohráva viditeľne v ľuďoch. Ešte síce nie je celkom zjavné, čo sme. „Náš život je s Kristom skrytý v Bohu“ (Kol 3,3). Celkom zjavným bude Ježiš, až pri dovŕšení nášho života v novom stvorení.

(pokračovanie na strane 2)

DARY DUCHA SVÄTÉHO

Motto:

*Všetko, čo je krásne a dobré,
pochádza od Ducha Svätého.*

(Sv. Augustín)

Najneskôr v čase prípravy na sviatosť birmovania sa učíme o siedmych daroch Ducha Svätého: dar múdrosti, rozumu, rady, sily, vedomostí, zbožnosti a bázne Božej. Sv. Pavol ich uvádza v 1. liste Korint'anom desať takto: „Každý dostáva prejavu Ducha na všeobecný úžitok (12,7) a pokračuje: dar múdrosti, poznania, viery, dar uzdravovania a robenia zázrakov, prorokovanie a rozlišovanie duchov, dar jazykov a vysvetľovania jazykov (8-10) a pomáhať iných viesť, usmerňovať (12,28). V liste Galaťanom píše o ovocí Ducha Svätého: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrotá, vernosť, miernosť a zdržanlivosť. (5,22-23). Sv. Augustín z toho urobil kompendium: pripisuje všetko dobré a krásne v našom svete Duchu Svätému.

Život ľudí v 21. storočí je uponáhľaný, nepokojný a vystavený toľkým lákadlám pre voľný čas, že pre duchovný život mu nezostáva dost' vnútorného pokoja a potreby venovať sa duchovnému životu. S darmi Ducha Svätého by sa nám vrátil ten vnútorný pokoj, ale kde sa dostaneme k tým darom? A ktoré dary vlastne potrebujeme? Kde prebýva ten Duch Svätý, ktorý je všade a vo všetkom? Duch Svätý je Duch Boží a chrámom tohto Ducha Svätého je podľa sv. Pavla každý z nás (2 Kor 6,16). Kľúčom k tomuto chrámu v nás je modlitba.

Modlitba začína uzobraním, uvedením si, že keď sa modlím, Duch Svätý sa modlí so mnou. Aj môj anjel strážny je pritom a už sme dvaja či traja zhromaždení v Božom mene a Ježiš je medzi nami (Mt 18,20). Modlitba je slobodným rozhodnutím nášho srdca a nemusí trvať dlho. Našou vrcholnou modlitbou je Otčenáš, túto nám daroval sám Ježiš Kristus. Ale spomeňme si na brata Mikuláša z Flüe, ktorý sa vraj na ceste z pustovne do Einsiedelnu nestačil pomodliť celý Otčenáš, tak hlboko sa zamýšľal nad jeho siedmymi prosbami. To uvádzam preto, aby si nikto nerobil výčitky, že nemá čas. Nejde o dĺžku času, ale o intenzitu uvedomenia si, že Boh je tu! (Tráviť dlhý čas v modlitbe a rozjímaní je iným darom Ducha Svätého, ktorý dostávajú iní ľudia.)

Známe modlitby boli kedysi v latinčine a tak sme sa všetci modlili na celom svete tými istými slovami. Ale nevzdelanec nevedel po latinsky a vzdelanec to tiež odriekal časom mechanicky. Modlitby sa ošúchali. Tento osud majú – žiaľ – aj modlitby v reči ľudu. Pre liturgické slávnosti ich potrebujeme a budeme potrebovať do konca časov, ale už aj svätí a mystikovia cítili, že to nevyjadruje celkom ich vzťah a lásku k Bohu a preto sa začali modliť vlastnými slovami. Nazývame to modlitbou srdca. Niektorí mali potrebu tento dar Ducha Svätého odovzdať

aj iným a začali si to zapisovať do duchovného denníka, alebo to dokonca nakreslili a či namaľovali.

Modlitba srdca je najosobnejšou modlitbou, lebo každý z nás je iný a Boh každému dal iné dary (1 Kor 12, 29-30). Každého oslovuje tak, aby sa to dotklo jeho osobnosti po intelektuálnej, citovej, sociálnej a duchovnej stránke.

Keď sa vraciame k modlitbám svätých mužov a žien všetkých stáročí, zisťujeme, že táto potreba bola v ľuďoch vždy. Najlepšie to odzrkadľujú starozákonné žalmy, modlitby prorokov, kresťanských vyznávačov a mučeníkov, učiteľov cirkvi a mnohých mystikov. V novšej dobe sv. Terézia z Avily, sv. Ignác z Loyoly, pápež Pius X., pápež Lev XIII., John kard. Newmann, Matka Tereza, Roger Schütz, Dietrich Bonhoeffer, Edith Stein, pápež Ján XXIII. a iní.

Toto veľké množstvo uvádzam len preto, aby sme pochopili, že smieme sa odvážiť modliť sa vlastnými slovami, predkladať to, čo nás teší alebo trápi, v čo dúfame a čo nevieme sami zvládnuť, dať do rúk Božích, a nezabudnime pritom aj ďakovať za to, čo sme už dostali: život, milosti, vedomosti, skúsenosti a schopnosť milovať! Lebo „nič nemáš, čo si nedostal!“ (1 Kor 4,7). Modlitba srdca obsahuje všetky situácie nášho života. Boh vie všetko, ale vyžaduje od nás, aby sme to sami formulovali. Ježiš sa pýta slepého: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ (Mk 10,51) alebo chromého: „Chceš ozdraviť?“ (Jn 6,6). Ježiš poznal ich túžbu a odpoveď skôr, než ju vyslovili. Ale nahlas vyslovuješ svoje myšlienky a želania ináč...

Pre tých, ktorí nemajú odvahu, Kristus nám daroval svoju Matku – Máriu. Poproste ju, učiteľku kontemplácie a hlboké viery, aby sa modlila s vami. Vrcholom modlitby srdca je zotrvať pred Bohom – v jeho prítomnosti – v mlčaní. Byť tu pre neho v tichu. Dovoľiť mu, aby naplnil naše srdce a dušu až po okraj svojim pokojom a svojou láskou. Potom zažijete dary Ducha Svätého, dar radosti a novej sily do ďalšieho života. Želám Vám to nielen pre turíčne sviatky, ale pre všetky dni Vášho života,

Vaša Eva Plešková

(pokračovanie zo strany 1)

Teda dovŕšenie nenazývajte prenáhlene „návratom Pánovým“, teda výrazom, ktorý sa v Novom Zákone nevyskytuje. Pán sa nevracia, pretože už je s nami. Potom sa však jeho prítomnosť stane dokonalou.

Počas omše sviatku Nanebovstúpenia Kristovho, zhasne sa po evanjeliu paškál, ktorý štyridsať dní symbolizoval Ježišovo zjavenie.

A teraz Cirkev deväť dní čaká na novú prítomnosť Ježiša skrze Ducha: deväť dní, to je podľa Lukášovho opisu doba, ktorú strávili apoštoli na modlitbách s Ježišovými bratmi, galilejskými ženami a Máriou jeho matkou. Z tohto deväťdenného čakania na modlitbách vznikol zvyk konať veľmi naliehavé modlitby počas deviatich dní. Takáto modlitba sa nazýva „novénu“ (=deviatnik). Turíčna novéna je najdôležitejšia, pretože je modlitbou pre príchod Svätého Ducha.

Otec František

„Lebo všetko, čo je, miluješ, a nič nemáš v nenávisti z toho, čo si urobil; lebo keby si bol nenávidel niečo, nebol by si to utvoril. Akože by mohlo obstať niečo, keby si to nechcel ty? Ako by sa bolo zachovalo niečo, keby si to nebol ty k jestvoté povolal? Lež ty šetriš všetko, lebo je to tvoje, Pane, priateľ života, veď tvoj neporušiteľný duch je vo všetkom. Preto mierne karháš tých, čo poblúdia, napomínaš ich tým, keď im pripomínaš, čím zhrešili, aby zanechali hriech a verili v teba, Pane.“
(Múd 11,24 – 12,2)

1. Boh, milovník života

„Musíme cítiť a vnímať, že Boh, milovník života, sa na nás obracia s výzvou. Ak ľudský život pramení z Božieho Ducha, ak je božským vánkom, ak sme stvorení na jeho obraz a podobu, nevyhnutne v našej existencii vanie Božia láska. Boh miluje každé bytie. Nemôže nenávidieť nič z toho, čo stvoril z lásky.“
(Don P. Chávez Villanueva)

2. Rozporuplnosť súčasnej kultúry života

Pápež Benedikt XVI. vo svojom príhovore ku kňazom Rímskej diecézy, počas pôstu v r. 2006, povedal: „Myslím si, že jadro našej pastoračnej činnosti možno vyjadriť takto: pomôcť našim veriacim, aby robili vo svojom živote základné voľby a rozhodnutia, ktoré sú otvorené životu; a taktiež im pomáhať obnoviť si vzťah k Bohu na taký, ktorý im dáva život a ukazuje cestu k životu.“

Naše (saleziánske) úsilie sa potrebuje v prvom rade zamerať na rozpoznanie niektorých vážnych protirečení súčasnej kultúry, aby sme porozumeli otázkam, ktoré vyplývajú zo spôsobu života súčasného človeka, aby sme potom ocenili a podporili to, čo je v modernom živote pozitívne, aby sme však zároveň vedeli poukázať na „kultúru smrti“, ktorá ohrozuje existenciu človeka i sveta.

Drahí priatelia zo saleziánskej rodiny, asi si každý z nás vie vymenovať kroky človeka, ktoré vedú ku kultúre smrti. Príkladom je ponížovanie dôstojnosti ľudskej osoby, predčasne ukončený život v lone matky, trest smrti, eutanázia, množstvo detí a maloletých, s ktorými sa zle zaobchádza alebo sú sexuálne zneužívané. Možno poznáte ženy týrané, sexuálne zneužívané. Ďalej mladých ľudí, ktorí sa dostali do osídien drog, alkoholu alebo inej závislosti, ktorú ponúka dnešný konzumný svet. A vrcholí to vykorisťovaním celých národov, ba i kontinentov. A čo nás najviac znepokojuje, je šíriaci sa spôsob myslenia, hodnotenia a správania, ktorý považuje násilie za normálne a dokonca ho predstavuje ako prirodzený boj za obranu vlastnej slobody.

3. Kvalita života – aktuálne výzvy pre nás saleziánov-spolupracovníkov, ale aj celej saleziánskej rodiny

Našou prvoradou úlohou je tešiť sa zo života. Toto prikázanie máme vryté hlboko v priestoroch nášho bytia. Milujme život, prijímajme ho s vďačnosťou, svedomito sa oň starajme a rozvíjajme všetky jeho možnosti. Druhoradou úlohou bola výzva z DC 2005: „Saleziánsky spolupracovník 3. tisícročia bude ten, ktorého mladí ľudia budú prosieť, aby im pomohol v ich povolani.“

KULTÚRA ĽUDSKÉHO ŽIVOTA

V tejto výzve z roku 2005 je vystihnutá podstata nášho povolania. Získať si dôveru mladého človeka, aby si otvoril srdce, ktoré bude ochotné počúvať a prijímať dobro, lásku Boha cez nás. Aby sa nám to podarilo, potrebujeme sa nechať viesť príkladom Ježiša, ktorý nielen oceňuje život a chráni ho, ale aj daruje vlastný život ako najvyšší prejav svojej služby lásky, aby ľudstvo neskončilo v smrti a vo večnom zániku. Tento „ukrižovaný život“ je pre nás veriacich najvyšším zjavením Božej lásky k človekovi a jeho úcty a obrany ľudského života.

**„Lebo všetko, čo je, miluješ,
a nič nemáš v nenávisti z
toho, čo si urobil...“**

Ak sa ti podarí získať si srdce mladého človeka, máš otvorenú cestu pomáhať mu rozvinúť jeho dobré vlastnosti, aby cítil, že je schopný robiť dobro, a že je pre spoločnosť užitočný. Forma, akou si získaš srdce mladého človeka, závisí od teba a tvojich darov. Môže to ísť cez hru, hudbu, divadlo, výlet, rozhovor, oslavu sviatkov, priateľstvo... Toto je spôsob, ako ho privedieš k poznaniu Ježiša Krista a priateľstvu s ním. Toto je cesta k takému kresťanskému životu, v ktorom je mladý človek schopný tešiť sa a vážiť si všetko, čo je ľudské, pozitívne, vznešené v každodennom živote a v srdciach ľudí, aj tých najnešťastnejších.

Otázky určené na ústranie:

1. V ktorých situáciách mám problém tešiť sa zo života?
2. Rozumiem súčasnej kultúre? Viem oddeliť pozitívne kroky vedúce ku kultúre života od negatívnych krokov v mojom živote i v živote mladých ľudí?
3. Mám čas premýšľať o možnostiach, ako si získať srdce mladého človeka pre život s Bohom?

Príklady príťahujú: Ja osobne som povzbudená krokmi saleziánov-spolupracovníkov v Čechách, ktorí premýšľajú a hľadajú konkrétne riešenia, ako ukázať svetu pozitívne stránky cez konkrétne diela. Napríklad v Kopřivnici na Morave otvorili a vedú súkromnú základnú školu, ktorej riaditeľom je spolupracovník. Vo Vsetíne na Morave vedú školu združujúcu hendikepované deti so zdravými. Príklady nájdeme aj na Slovensku. Mohli by o tom rozprávať spolupracovníci zo Žiliny, ktorí sa vedome pripravujú štúdiom na otvorenie konkrétneho diela. Pretože som sa to dozvedela sprostredkovane a nerada by som niečo skreslila, tak ich vyzývam, aby o svojom sne a konkrétnych krokoch uskutočniť ho napísali do nášho Spravodaja, aby sme sa všetci mohli povzbudiť saleziánskou odvahou.

Zdroj: www.acsslovakia.sk

JEŽIŠ NÁM POSIELA POMOCNÍKA

1 Prísľub Ducha

„Ak je niekto smädný, nech príde ku mne a nech sa napije, kto vo mňa verí...“ to povedal o Duchu, ktorého mali prijať, čo uverili v neho (Jn 7, 37 – 39)

Duch Svätý je ako občerstvujúca voda a zároveň ako žeravý oheň. Slovo „duch“, znamená v reči Starého Zákona, v hebrejčine, aj dych a súčasne vanutie vetra.

Voda, oheň, dych, vietor, to všetko sú materiálne znaky, ktoré naznačujú, akým dojmom pôsobí vlastný Duch Boží, keď sa dostane k nejakému človeku.

Už Starý zákon používal toto slovo na označenie Božieho daru. Tvorivá moc, najmä stvorenie života, nazývala sa dych Boží, duch Boží. No okrem toho hovorilo sa osobitne o duchu Božom vtedy, keď sa myslelo na osobitný, zachraňujúci, osobný dar. Dokonca aj sila Samsonova sa nazýva silou ducha Božieho, nakoľko zjednocovala národ (Sdc 13,25; 14, 6 – 19; 15,14). Prorocký dar – to bolo oživenie Duchom Božím (1Sam 10,6; Ezechiel 11,5; Zachariáš 7,12).

Múdrosť starších, ktorí vysluhovali právo, pochádzala od ducha Božieho (Nm 11,17). Kráľ je pomazaný Duchom Božím (1Sam 16,13). Tieto oživenia, inšpirácie, boli často, ako napr. u Samsona, veľmi primitívneho rázu, primerane vtedajšej vnútornej i vonkajšej situácii. A vždy ich dostávali jednotlivé osoby, nikdy nie všetok ľud.

V Starom zákone jestvovalo však očakávanie darcu Ducha, ktorý mal byť vyšší a hlbší a čiastočne mal pripadnúť všetkému ľudu. Keď prišiel akýsi sluha k Mojžišovi a volal, že dvaja muži práve prorokujú, no nie v posvätnom stane, ale jednoducho v tábore a Jozue na to reagoval výkrikom: „Pane môj, zakáž im to“, Mojžiš si vzdychol: „Keby len všetok ľud Pánov pozostával z prorokov! Keby Pán zoslal na všetkých svojho Ducha!“ (Nm 1, 26 – 29). A keď v dňoch proroka Joela pohroma kobyliek pripomenula budúci deň Pánov, prorokoval tento prorok o tomto dni, že prinesie nielen súd a biedu, ale aj dar Ducha pre všetkých! „Potom sa stane, že vylejem Ducha svojho na každé telo a prorokovať budú synovia vaši a dcéry vaše; Starci vaši budú snívať sny, a mládenci vaši budú vidieť videnia. Aj na služobníkov a služobnice vylejem v tých dňoch Ducha svojho... Na hore Sion a v Jeruzaleme bude záchrana“ (Joel 3, 1 – 5)

Všetok ľud bude naplnený Duchom Božím! Joel myslel na prorocké videnie a osobitné zjavenia, ktoré dostanú všetci. Ezechiel vidí obyčajnejšie, ale o to hlbšie pôsobenie. „Ducha vložím a spôsobím, že budete kráčať podľa mojich nariadení... A dám vám srdce nové a ducha nového vložím do vás“ (Ez 36, 26 – 27).

Alebo Jeremiáš: „Novú zmluvu!.. Zákon svoj dám do ich vnútra a napíšem ho do ich srdca“ (Jer 31, 31

– 33). Láskavé vnútorné poučenie, pokojnú priateľskú skúsenosť vôle Božej – to pôsobí Duch. Tieto Ezechielove a Jeremiášove slová sú duchovnými vrcholmi Starého zákona. Opisujú, že Ježiš dá ako rozvinutie svojho diela spásy, ako svoj posledný čin vzhľadom na Kráľovstvo Božie.

2 Dar Ducha

Ježiš dáva Ducha. Bezprostredne po jeho vykupujúcej smrti prúdi tento Duch z neho. „Nech sa napije, kto verí vo mňa“ (Jn 7,38). Voda, ktorá naznačuje krst, označuje zároveň aj Ducha. Voda a Duch sú „jedno“, alebo sú „zajedno“ (1Jn 5,8) Večer na veľkonočnú nedeľu Ježiš dal apoštolom tento dar celkom výslovne vtedy. Keď na nich dýchol.

Nový zákon opisuje aj ďalšie prípady vylitia Ducha v rannej Cirkvi. Veľký dôraz sa však kladie na prvé zoslanie Ducha Svätého, ktoré sa uskutočnilo o päťdesiat dní po Veľkej Noci, na sviatok sinajskej zmluvy, na židovské Turíce. Vtedy apoštoli a ich priatelia dostali tento dar Nového zákona veľmi citelným spôsobom. Bolo počuť hukot búrlivého vetra, bolo vidno ohnivé jazyky a vo vytržení hovorili cudzími jazykmi.

Čo značí tento „dar jazykov“? Bolo to ono hovorenie jazykmi, o ktorom píše Pavol 1 Kor 12 až 14? Oduševnené, ale nezrozumiteľné hovorenie, ktoré fakticky bez slov vyjadrovalo nadchnutie? Alebo skutočne každý počul vnútorne presne to isté, akoby v preklade? Nevieme; a nie je to ani dôležité! Dôležitá je hodnota, ktorá náhle medzi týmito ľuďmi vznikla. Lukáš výslovne vypočítava všetky tie národy: je ich dlhý rad. Čo sa opisuje v babylonskom príbehu: stav osobitej cudzosti a nepriateľstva, symbolizovaný mnohými jazykmi – to Turíce zmenia v opak. Ľudia majú „jedno srdce a jednu dušu“ (Sk 4,32).

Apoštoli robili navonok dojem, akoby boli opití. Keď to ľudia povedali, urobil Peter triezvu poznámku: „Títo ľudia totiž nie sú opití, ako sa o nich nazdávate. Veď je tretia hodina dňa“ (SK 2,15). Tento incident nás však poučuje, aký bol prvý dojem: ľudia čo nie sú pri sebe. Neskoršie napíše Pavol Efezanom: Neopíjajte sa vínom..., ale buďte plní Duchom“ (Ef 5,18). Aj sa teda dar Ducha akosi spája s účinkami vína. Tento dar Ducha bol skutočnosťou, čo sa človeka zmocnila a priviedla do vytrženia.

(pokračovanie na strane 5)

(pokračovanie zo strany 4)

V prvom liste Korint'anom, kap. 12 až 14 vidíme akoby cez škáru vo dverách čosi z týchto vytržení Ducha, ktoré sa vyskytovali v rannej Cirkvi: prehojná radosť a nadšenie, čo sa prejavovalo podivnými zvukmi. Keďže každý dar Boží prijíma podobu a vplyv od pozemskej skutočnosti, môžeme aj tu predpokladať vplyv ľudovej povahy a jestvujúcich náboženských zvyklostí. Preto sa netreba nechať oslepiť mimoriadnosťami týchto darov. Pozerali by sme nesprávnym smerom, keby sme si položili otázku: „Kde je teraz Duch Svätý“?

3 Obyčajné dary Ducha

Zvláštne dary Ducha: hovoriť jazykmi, prorokovať, uzdravovať, sú teraz oveľa zriedkavejšie ako v prvej dobe, a to, ako sme už videli, pre iné náboženské zvyklosti, ale možno aj preto, že pri kladení základu je potrebné niečo iné ako pri pokračovaní v stavbe. Dnešné plody Ducha sú skôr „obyčajné“: osvecujúce, poučujúce, užitočné, slúžiace.

Sú také obyčajné, že sú doma všade, v kuchyni aj v komore, v škole aj v dielni. No práve tieto dary, ako hovorí Pavol v 1 Kor 12 až 14 a predovšetkým v slávnej kapitole trinástej, sú najvyššie a najhlbšie. Dôležitejšie ako vytrženie je vysvetlenie, pretože ono Cirkev viac povzbudzuje (1 Kor 14,5 a 19). Láska je väčšia ako hovorenie jazykmi. „Čo by som hovoril jazykmi ľudskými a anjelskými a lásky by som nemal, bol by som iba cvendžiacou mosadzou a zuniacim zvoncom“ (1 Kor 13,1). Tak je teda Duch Svätý prítomný v tom „najobyčajnejšom“, v kresťanskej láske, pretože nejestvuje nič väčšieho, ako toto „najobyčajnejšie“.

Najjasnejší popis toho, čo vykonáva Duch, dáva Pavol vo svojom liste Galat'anom: „Ovocie Ducha je však láska, radosť, pokoj, trpezlivosť, láskavosť, dobrotivosť, miernosť, vernosť, zdržanlivosť“ (Gal 5, 22-23).

Tento popis by sme mohli rozšíriť popisom celého kresťanského života: skrytá vernosť; nezištná dobrota (byť po celý život ošetrovateľkou chorých); plnenie povinností bez mnohých rečí (žena v domácnosti); neotrasiteľná dôvera hriešnika, že Boh je väčší, ako naše srdce; stálosť v pokušeniach; úprimná láskavosť voči susedovi v núdzi; ozajstná láska k Bohu; vytrvalosť v živote tichej modlitbe; trpezlivosť v utrpení; radosť dobrého svedomia. To je dnešné dielo Ducha.

Obyčajne sa hovorí o siedmych daroch Ducha Svätého. Tento výraz má svoj pôvod v texte Izaiáša 11, 1 – 3, kde čítame, že na Mesiášovi spočíva Duch múdrosti, rozumu, rady, sily, poznania a bázne Pánovej. Spôsob, ako v nás

JEŽIŠ NÁM POSIELA... (POKRAČOVANIE)

účinkuje Duch tiež podlieha vplyvu povahy, zvyklosti, pôvodu, u nás priam tak, ako u Korint'anov. Ba, Duch v nás pôsobí práve s našimi vlastnosťami a skrže ne aj tam, kde ľudia nevedia, že je Duch Svätý.

4 Osobitné dary Ducha

Avšak ešte aj teraz jestvujú osobitné dary Ducha. Priam tak ako v rannej Cirkvi. Sú na to, aby budovali spoločnosť mimoriadnym spôsobom a aby ju rozhýbali. Hoci obyčajný kresťanský život zostáva prvým darom Ducha „charizmou“, jednako tieto nápadné dary nazývame osobitne „charizmami“, alebo darmi Ducha. Dnešné charizmy vyzerajú však inakšie ako charizmy v rannej Cirkvi, pretože my máme iné potreby. Sú to napr. nápadne účinná dušpastierska činnosť, osvietené učenie (teológia), rozhladné vedomosti, tvorivá schopnosť (u umelca), výchova (rodičmi a inými) a napokon ešte mimoriadne žiť obyčajný kresťanský život (svätci).

Tieto dary sú často akoby „nákazlivé“, takže inšpirujú skôr skupiny ako jednotlivé osoby. Jestvujú aj určité miesta osobitne otvorené pre Ducha; nie pre miesto ako také, ale pre postoj, s akým tam kresťania prichádzajú: Betlehem, Lurdy, Rím... atď.

Pozoruhodné je, že prví, čo prijali Ducha, na Veľkú Noc a na Turíce boli práve Peter a ostatní apoštoli, teda vedúci Cirkvi. Obyčajné vedenie je prvá cesta Ducha a nik nie je schopný odhadnúť lásku, radosť, pokoj, trpezlivosť, láskavosť, dobrotu, vernosť, miernosť a mravnosť, ktoré sa v tomto svete rozšírili prostredníctvom vedúcich Cirkvi, či už to boli mocné postavy alebo skromní ľudia. Samotný cirkevný úrad je usporadujúca charizma, ktorá musí preverovať čistotu ostatných chariziem. Preto Pavol hovorí: „Ak sa niekto nazdáva, že je prorok, alebo Duchom omilostený, nech vie, že to čo vám píšem je príkaz Pánov! Kto to však nevie, ani o ňom sa nevie“ (1 Kor 14,33). Pastiersky úrad stráži charizmy a rozlišuje duchov. Celkom osobitne sa to môže uskutočniť na koncile. No sú aj také dary Ducha, ktoré pôsobia prostredníctvom jednotlivých veriacich alebo jednoduchých kňazov a tak dopĺňajú vedenie Cirkvi. Príkladom je sv. František z Assisi, ktorý bol len diakonom, ale pápežovi ukazoval nové cesty.

(pokračovanie na strane 7)

ROZHOVOR S OTCOM GABOM MANÍKOM

V marci sa v Zürichu v rámci prípravy na Veľkú noc uskutočnila duchovná obnova. Prednášal nám salezián, otec Gabriel Maník z Bratislavy. Rádiu RaBe poskytol rozhovor, ktorý si teraz môžete na stránkach MI prečítať:

ktoré vydávajú saleziáni, myslím si, že stojí za to.

R: Predstavili ste aj nový časopis pre mladých, časopis AHA, ktorý vychádza na Slovensku....

GM: Na Slovensku saleziáni už niekoľko rokov vydávajú časopis AHA, je to časopis pre dospelujúcu mládež, jediný katolícky časopis pre takúto vekovú skupinu, takže snažíme sa ho zachovať, hoci konkurencia je silná. Tento časopis je hlavne pre tých, ktorí nie sú v našom prostredí, teda snažíme sa evanjelizovať, ponúknuť kresťanské hodnoty, ponúknuť články na zamyslenie nad týmito hodnotami.

R: Odjakživa bol správcom Slovenskej katolíckej misie salezián. Boli by sme veľmi radi, keby na miesto zosnulého otca Mazáka tiež prišiel salezián. Ako to vyzerá, aké sú možnosti a v čo môžeme veriť?

GM: Otec František mi to stále pripomínal, hovoril a preto sme boli v Sorali, aby som videl, kde otec Mazák žil, pôsobil a kde zomrel a poprosil nás, teda saleziánov zo Slovenska, aby sme, ak je to možné, poslali na toto miesto saleziána, práve pre túto komunitu (Ženeva a Lausanne, pozn. redakcie). Môžem sľúbiť len to, že sa budeme o tom rozprávať, budeme hľadať, neviem momentálne povedať, že stopercentne príde hneď, alebo že už mám nejaký tip, je to vec provinciála, a je to na zváženie. Vždy v lete robíme takéto zmeny, určite to zaradíme do tohto plánovania, ale ešte neviem sľúbiť, ako to dopadne.

R: Meno ešte nepadlo?

GM: Meno, nepadlo (smiech), a ak bude, tak to provinciál oznámi ako prvý. Ale osobne si myslím, že ak sa nájde, tak budeme radi, ak bude tá myšlienka pokračovať, a príde sem nejaký salezián a pomôže otcovi Františkovi, lebo vidím, že naozaj je toho veľa, cestuje všade, po celom Švajčiarsku. Je veľmi obetavý, ale o chvíľu sa človek môže aj tak zničiť, aj určitým spôsobom vyprázdniť.

R: Saleziáni majú na Slovensku množstvo projektov. Ako môžu Slováci žijúci vo Švajčiarsku podporiť tieto projekty?

GM: Rozbiehame stále nové a nové aktivity, pretože, keďže pracujeme s mladými, musíme vždy reagovať na tie výzvy, ktoré mladí prinášajú a musíme byť teda v tempe. V prvom rade sme vďační za každú modlitbu a každú myšlienku a povzbudenie, za záujem a solidaritu. Toto si myslím môžu Slováci v ktorejkoľvek časti sveta nejakým spôsobom prejavíť, v druhom rade, ak je záujem o nejaký konkrétny projekt je možné potom už konkrétne osobne rozprávať, alebo elektronickou poštou, že čo konkrétne a akým spôsobom by sa dalo pomôcť.

R: Čo by ste odkázali na záver našim poslucháčom (čitateľom):

GM: Všetkých srdečne pozdravujem a prajem im, aby si našli takéto spoločenstvo, ako som zažil tu v Zürichu, aby neostali sami, aby nazbudli na hodnoty, ktoré dostali doma, na Slovensku, na tú kultúru, a takto aby obohatili možno aj tento svet, tú krajinu.

Zdroj: www.slovaci.ch

R: Otec Gabo, prežili ste niekoľko dní v Zürichu, aký máte z toho dojem, aký máte z toho pocit?

GM: V stredu som priletel a dnes, teda v nedeľu odchádzam, prežil som tu v Zürichu tri dni a potom som bol pozrieť aj v Sorali. Stretol som tu živú slovenskú komunitu, čo som teda nečakal, je to pre mňa prvá skúsenosť, relatívne veľa mladých, ktorí mali záujem, pýtali sa, takže ja som z toho v celku povzbudení.

R: Prednášali ste nám duchovnú obnovu, o čom bola vlastne táto duchovná obnova?

GM: My ako saleziáni máme vždy na každý rok danú takzvanú Strenu, alebo heslo, ktoré ponúka náš hlavný predstavený pre všetkých saleziánov na celom svete a pre celú saleziánsku rodinu, takže som ponúkol aj tu, tejto slovenskej komunitě, ktorá sa tiež združuje okolo otca Františka, ktorý je salezián, myšlienky ohľadom tohoto hesla na tento rok: NECHAJME SA VIESTĽ BOŽOU LÁSKOU.

R: Na obnove sme videli žltý dáždňik, čo to znamená, čo to symbolizuje?

GM: Žltý dáždňik, to bol záver, taká bodka celého toho príhovoru hlavného predstaveného (don Chavez, hlavný predstavený saleziánov, pozn. redakcie). Je to taký pekný a myslím si, že motivujúci príbeh o tom, ako sa dá život zmeniť na niečo pozitívne a pekné. Žltá farba je farba slnka, farba radosti a nádeje, môžete si ten príbeh prečítať na internete, alebo v časopisoch,

(pokračovanie zo strany 5)

Charizmy môžu niekedy aj narážať jedna na druhú. Veď fakt, že dary milosti sú rozdielne, prináša so sebou aj to, že jeden má to, čo inému chýba a naopak. Preto sa s osobitnou charizmou poväčšinou spája aj trápenie. Aj pri všetkej dobrej vôli jednako sa nevieme pokaždé zmôcť na to, aby sme plne pochopili druhého, čo

od nás očakáva, na čo má právo. Každý osobitný dar je ohraničený; cítime sa ponížení darmi iného. Z toho vyplýva úloha byť na jednej strane láskavým a nezatrpnúť, ale na druhej strane aj trezrlivo vydržať. Ak sa to nestane, vtedy môže omilostený človek upadnúť do defetizmu alebo egocentrickej vzbury. V tom prípade, začalo sa to s Duchom Svätým, ale končí to v izolácii. Boží dar sa musí stále overovať ako pravý.

Ježiš hovorí „Bedlite!“ Keď napríklad charizmatik nezostane verný svojmu poslaniu, to vôbec neznamená, že charizma nebola pravá. Začiatok mohol byť dobrý a ľud Boží môže na tom ďalej budovať.

Možno sme si mysleli, že so Svätým Duchom sa stretáme na tomto svete veľmi zriedka; teraz sa ukazuje, ako ho stále skusujeme; aj keď používame iné výrazy: kresťanská láska, charizmatické osoby, úrad v Cirkvi. A taktiež, keď používame slovo „milosť“, hovoríme vždy o pôsobení Svätého Ducha Božieho.

5 Nenápadný Duch

Ako zreteľne by sa prejavila dôležitosť Ducha vo chvíli, keď by bol nášmu svetu odňatý! Svet by bol vtedy ako krajina, z ktorej zmizne voda. Voda nebola nápadná, no keď je preč, všetko je inakšie. Kvitnúce polia sa stanú prašnou púšťou.

Keď sa Cirkev modlí k Duchu Svätému, používa skutočne takéto prirovnanie. Vyberá zo 103. žalmu slová, v ktorých sa životná sila prírody nazýva „Boží dych, Boží Duch“. Skrze neho jestvujú všetky živé bytosti.

*„Lakajú sa, keď skryješ svoju tvár;
hynú, keď odnímaš im dych;
Do prachu svojho vracajú sa.
Keď Ducha svojho vysielaš, sú stvorené
A obnovuješ tvárnosť zeme“*

DOPLNOK PROGRAMU

SV. OMŠÍ

Vopred stanovené dátumy pre LUZERN – PĚTER KAPELPLATZ

Nedeľa, 6. máj 2007 o 17.30 hod

Nedeľa, 20. máj 2007 o 17.30 hod

Nedeľa, 3 jún 2007 o 17.30 hod

Celý júl – prázdniny

1. augustová nedeľa - prázdniny

Nedeľa, 19. august 2007 o 17.30 hod

Nedeľa, 2. september 2007 o 17.30 hod

Nedeľa, 16. september 2007 o 17.30 hod

Nedeľa, 7. október 2007 o 17.30 hod

Nedeľa, 21. október 2007 o 17.30 hod

Vopred stanovené sv. omše pre BERN – DREIFALTIGKEIT

Po 9. júni sa sv. omše konajú na novom mieste - stále však v objekte Dreifaltigkeit - v kaplnke francúzskej komunity, Heimatstr. 20

Sobota, 12. máj 2007 o 17.30 hod – Krypta basiliky

Sobota, 26. máj 2007 o 17.30 hod – Krypta basiliky

Sobota, 9. jún 2007 o 17.30 hod – Krypta basiliky

Sobota, 23. jún 2007 o 17.30 hod – kaplnka Heimatstr.20

Celý júl – prázdniny

2. augustová sobota – prázdniny

Sobota, 25. august 2007 o 17.30 hod – Heimatstr. 20

Sobota, 8. september 2007 o 17.30 hod – Heimatstr. 20

Sobota, 22. september 2007 o 17.30 hod – Heimatstr. 20

Sobota, 13. október 2007 o 17.30 hod – Heimatstr. 20

Sobota, 27. október 2007 o 17.30 hod – Heimatstr. 20

Pre BASEL platia sv. omše vždy 2. a 4. nedeľu v mesiaci. Výnimka bude 9. september 2007, kedy je Mariánska púť do Einsiedeln a preto v tento deň sv. omša v Basel nebude.

Pre ostatné komunity, sa prípadné vynechanie sv. omší kvôli prázdninám (dovolenkám) oznámi vždy v danej komunite – v danom kostole.

Všetky najaktuálnejšie zmeny sú vždy oznámené na www.slovaci.ch pod okienkom SKM a podtitulkom OZNAMY.

Misijný Informátor, Tlačový orgán Slovenskej katolíckej misie vo Švajčiarsku. Zodpovedný redaktor: Dalibor Kálna. Prípadné návrhy, pripomienky alebo opravy ohlásť prosím na tel. číslo 079/8193634, alebo na adrese: misijny.informator@bluewin.ch

MISIJNÉ OZNAMY

Všeobecný poriadok nedeľných bohoslužieb v Slovenskej reči

Zürich: Každú nedeľu o 9.30 hod; v Krypte kostola Liebfrauen; Weinbergstr. 34 (vchod do Krypty – pod vežou). Po sv. omši je stretnutie spoločenstva pri občerstvení v sále farského domu.

Basel: Každú druhú a štvrtú nedeľu v mesiaci o 18.00 hod; v kostole Allerheiligen, Neubadstr.95; (zastávka električky č. 8 „Laupenring“) Stretnutie s kňazom je možné už od 17 hod. Parkovanie autom nie je problém.

Luzern: Každú prvú a tretiu nedeľu o 17.30 hod. V Kapell St. Peter, Kapellplatz 1 – pri vyústení historického dreveného mostu, zo železničnej stanice (asi 10 minút pešo.)

Bern: Každú druhú a štvrtú sobotu o 17.30 hod. Krypte kostola Dreifaltigkeitkirche, Taubenstr. 12 . (Z hl. železničnej stanice asi 10 minút pešo.) Od druhej júnovej nedele sa budú slovenské sv. omše kvôli stavebným prácam v bazilike Dreifaltigkeitkirche konať v kaplnke Francúzskej farnosti na Heimatsrasse 20. Je to v tom istom objekte.

Ženeva: Každú prvú sobotu v mesiaci o 16.00 hod; v kaplnke kostola Sainte Therèse; 14 Avenue Peschier. Po sv. omši býva stretnutie spoločenstva pri občerstvení, vo farskej budove.

Lausanne: Každú tretiu sobotu v mesiaci o 16.00 hod; v Chapelle du Servan, 12, chemin Eugene Grasset. (Kaplnka je blízko hl. Železničnej stanice – asi 10 minút pešo). Po sv. omši sa spoločenstvo zväčša stretne na krátkom posedení v blízkej reštaurácii.

Pravidelné slovenské bohoslužby a náboženské stretnutia v týždni

Zürich: Každú stredu o 20.00 hod, Sv. omša sprevádzaná mládežníckym speváckym zborom. V kostole sv. Jána Boska (Talianska Misia), Feldstr. 109. – Z hl. Železničnej stanice sa dá prísť trolejbusom č.31. Je to piata zastávka (smer Schlieren) . „Baeckeranlage“. S autom je možné parkovať na farskom dvore.

Po sv. omši je vždy stretnutie veriacich, v priestoroch saleziánskeho oratória, pod kostolom.

Zürich: Každý prvý piatok v mesiaci o 20.00 hod – sv. omša s krátkou poklonou Najsv. Sviatosti oltárnej. V Krypte kostola Liebfrauen (Weinbergstr. 34). Spoveď je možná pol hodiny pre začiatkom sv. omše, alebo po nej.

Zürich: Každý piatok o 20.00 hod. Na Feldstr. 109 – Talianska Misia (s výnimkou „prvých piatkov“) sa schádza Modlitebno – Biblický krúžok. Stretnutie je vo farskej budove v jednej z učební pre katechézu.

Príprava na sviatosti a iné pastoračné služby

Ak niekto z veriacich žiada krst dieťaťa, náuku pred uzavretím kresťanského sobáša (zápisnicu pre

kresťanský sobáš), alebo iné sviatosti (s potrebnou prípravou) treba si dohodnúť stretnutie s duchovným správcom SKM.

Adresa: Rev. František Polák, Slovenská Katolícka Misia, Brauerstr. 99; 8004 Zürich;

T/F: 044 241 55 22, môžete sa spojiť s dušpastierom aj cez e-mail: adresa.frantisek@hispeed.ch

Prehľadné informácie o náboženských podujatiach prináša aj časopis Slovenské Zvesti.

Všetky oznamy a najčerstvejšie správy o dianí v SKM nájdete na webovej stránke www.slovaci.ch pod titulom „pre veriacich“ alebo Slovenská Katolícka Misia – Oznamy .

Pripravované väčšie podujatia

13. mája 2007 – Nedeľa: PÚŤ DO MARIASTEIN, sv. omša začína o 12.30 hod. Podrobnosti vo veľkom ozname.

30. júna 2007 – Sobota: PÚŤ DO REICHENAU (Mittelzel – Nemecko, neďaleko mesta Konstanz, pri Boodensee); Sv. omša ku cti Svätých Cyrila a Metoda, sv. omša začína o 17.00 hod. Podrobnosti budú aj v oznamoch SKM na www.slovaci.ch

9. septembra 2007 – Nedeľa: Národná mariánska púť Slovákov do EINSIEDELN. Sv. omša začína o 12.15 hod. Vysluhovanie sv. zmierenia od 10.30 hod. Po slávnostnej sv. omši máme rezervovanú reštauráciu St Georg. Je to na hlavnej ulici od námestia Baziliky. Veľká časť pútnikov sa tu zide pri obede a bratskom rozhovore.

Výzva čitateľom Misijného Informátora!

Redakcia MI opäť povzbudzuje svojich čitateľov, aby nám napísali do redakcie svoje zážitky, či už duchovné, alebo aj tie ostatné, ktoré by mohli byť povzbudením pre nás ostatných. Niekedy stačí slovko, alebo dve o tom, ako Boh zasiahol v našom živote, o našom osobnom obrátení. Skúsme sa navzájom povzbudiť a zároveň osláviť nášho Otca na nebesiach. Vopred vyslovujeme veľkú vďaku tým, čo nájdú odvahu vydať svedectvo!